

Jesenice dza

BRCA

220010245,3

COBISS •

POSREDOVANJE KNJIGARSTVO JESENICE

Brca

februar 2001

časopis

kluba

3

jeseniških

študentov

kazalo

revolucija-ja-ja!	4
človeštvo, kam drvimo?	5
dimaj (izkušnja šteje)	6
ragor se vključuje v razvojna prizadevanja zgornje gorenjske	6
živi življenje	7
celibat na vasi	8
dnevnik novopečene študentke	10
samozadovoljevalski nasveti	12
moodswings z marušo	13
kronika s krono	14

spet brca

Z

akon je bit' BRCA" se nam vedno znova zapiše v tem časopisu. Zakaj? Zato, ker na simboličen način želimo brcati in tako pokazati, kaj znamo in kaj zmoremo. Zmoremo pripraviti časopis, naučili pa smo se tudi že nekaj stvari v zvezi s pripravo časopisa, ki jih pred tem nismo poznali. In napredujemo. Enkrat se mi je zapisalo: "Z doseganjem (nižjih) ciljev se oblikujejo nove ideje za projekte in dejavnosti, ki slonijo na že doseženih ciljih, za nove (višje) cilje." Tako tudi BRCA napreduje. V začetku je bilo precej težav, danes jih je manj. Ko bomo osvojili potrebno znanje, bomo sposobni pripravljati še boljše časopise. Morda tudi v okviru domačega kraja. Zakaj pa ne? Dokazujemo, da zmoremo (bit' BRCA). Želimo biti konstruktivni in ustvarjalni, k problemom pa pristopati pozitivno in poiskati tisto, kar vleče naprej.

Danes smo mladi prepogosto zapostavljeni. Pogosto na to zapostavljenost sploh ne reagiramo, ker smo prepričani, da se itak nič ne da narediti. Pa je res tako? Tudi zato BRCA prinaša intervju, ki je bil sicer prvotno namenjen za objavo v gorenjskem časopisu (pripravil ga je njegov sodelavec), pa je po čudnem naključju izpadel iz tega časopisa. Morda zato, ker smo zapostavljeni. Kdo ve? Ker ne moremo govoriti v velikih medijih, si pač naredimo svoje medije, ki so sicer manjši po obsegu in nakladi, številu bralcev,... pa kljub temu brani. Imamo možnost, da izstopimo iz anonimnosti. Mi sami, naši problemi in naša videnja rešitev. Problemov pa je precej, možnosti za njihovo reševanje tudi. Ne le doma, tudi v svetu. O teh govori BRCA. Pa tudi o tem, kako se spopasti s problemi.

S problemi se srečujejo tudi Jesenice. Mladi in izobraženi ljudje mesto zapuščajo. To je posledica. Vzroke posledic pa lahko začnemo odpravljati že sedaj, ko smo še študenti. Zato je naloga Kluba, da svojim članom predstavi možnosti, ki so na razpolago. Pravica (bolje bi sicer bilo, če bi bila dolžnost) študentov pa je, če hočemo živeti v prijetnem okolju, da si takega tudi naredimo. Klub jeseniških študentov na tem mestu ponuja možnosti, da si naredimo tako, kot želimo. Če jamramo, da ni nič, je tako zato, ker sami nič ne naredimo ali pa naredimo premalo. Možnosti, ki so na razpolago pa le redkokdo izkorišča. Kot bi nihče ne vedel kaj vse je na razpolago. Ali pa se tega ne zavedamo?

Študenti moramo v času študija pripraviti marsikatero seminarsko nalogo, v katerih obdelujemo najrazličnejša področja. Če bi te seminarske naloge pripravljali v okvirih, ki jih postavlja študij in hkrati za potrebe domačega kraja, lahko ubijemo dve muhi na mah. Enostavno, kaj? Če vse to znanje (iz seminarskih in diplomskih nalog) zberemo skupaj, ga lahko z namenom vključevanja v razvojna prizadevanja posredujemo naprej: domačim institucijam in posameznikom.

Medij imamo na razpolago, zato se naš glas lahko sliši. Ko bo glas dovolj močan, ga bo marsikdo moral poslušati.... zato: Zakon je bit' BRCA

Blaž Račič

revolucija -ja-ja!

D

an današnji je res ena nezanesljiva zadeva. Nobena situacija ni predvidljiva, struktura življenja se spreminja s svetlobno hitrostjo. Danes smo »in«, jutri že »out«. Danes smo prepričani v svoj obstoj, jutri bomo spet podvomili. Ta teden jemo meso in se delamo norca iz vegetarijancev, drugi teden se odpovemo obiskom pri mesarju. S prvim prvim prenehamo kaditi, drugega izvemo, koliko kemikalij konzumiramo s t.i. zdravo hrano...Bla, bla, bla, kajne? Pa samo fino bi radi živeli. Sem absolutno za. Revolucija v kakovosti življenja se ni pričela zato, da bi postali zamorjeni ali še bolj prestrašeni, kot že v osnovi smo, ampak da se ustavimo in zamislimo, kdo smo, zakaj smo in kdo o tem odloča. In dejansko vse več ljudi odpira oči. To pa gre v nos frajerjem, katerih položaj in telesna teža denarnice zavisi od nas- potrošnikov, zavezancev, civilnežev. Takopak se ne dajo, ampak še bolj pritisnejo na »maso«. Uvedejo kakšen nov idiotski zakon, kakšen nov način kontrole in nam s tem skušajo reči: buuuu, bojte se nas, marionetke, vam bomo že zdresirali možgančke, da bodo delali tako, kot mi zahtevamo! Kaj oni počnejo, ko gredo s šihta, pa je druga stvar (da ne bi prišlo do napačnih namigovanj: počnejo enake ali podobne »pizdarije«, kot mi, mali ljudje, le da njih nihče ne nadzira). S tem se načeloma ne obremenjujem. Fučka se mi, čeprav je njihova nepoštenost pogosto že prav znanstvenofantastični pojav. Samo da me pustijo pri miru. In vendar me ne pustijo pri miru. Niti tebe, ne sosedovih, ne od prijatelja psa. Vse nas nadzorujejo in nam narekujejo, kakšni naj bomo: ne uživaj mamil; šolaj se, ampak se finančno zanjdi kot veš in znaš; ubogaj policiste; ne krši zakonov tako, da te vidimo; bodi popoln državljan; jemlji kredite in se »zapufaj« državi, da te lahko drži v krempljih; redna služba je tisto pravo; imej čimveč otrok...Dragi bralci, ste kdaj podvomili v dogme, ki jih samoumevno sprejemamo že desetletja? Če želite nasvet, imam enega; storite to. Za pet minut in zagotavljam vam, da boste znatno razširili svojo zavest. En primer iz vsakdanjega življenja: moja mama, ki se ni pustila legitimirati mlademu policistku, ko je šla peš čez rdečo, po povsem prazni cesti, v zgodnjih jutranjih urah, ko se ji je mudilo v službo. Kar žarela je, ko mi je pripovedovala dogodek. Kot iz

akcijskega filma! Ampak dobila je nov vpogled v razsežnosti, imenovane Zakon proti svobodni volji in te razsežnosti so kljub mega napredku sodbene družbe še kako nejasne in zapackane. Zagotovo pa bi me mama ozmerjala, če bi me policist zasačil, kako pijana vijugam po gosto prometni cesti, o tem govorim. O meji med sprejemljivim in nesprejemljivim. Da so omenjene meje v eksistenčni krizi pa ni dvoma. Zastareli zakoni, povsem nasprotujoča si prepričanja v istih skupnostih, strah pred novim, duhovno raziskovanje in »zdrava pamet«, spodbujanje osebne svobode in vse večje število alternativ, po drugi strani pa vedno nove oblike nadzorovanja družbe...Nasprotij je vse več, planet naglo peša...Dragi moji, ČAS JE ZA REVOLUCIJO!

Maruša

človeštvo, kam drvimo?

P

red dnevi mi je prijatelj v branje ponudil poglavje iz knjige Antona Komata z naslovom **Zaton Prometejeve dobe**. V odlomku prebrano, me je šokiralo, zato sem si knjigo sposodil in jo na mah prebral.

Pretresla me je, do zadnjega vlakna mojega telesa.

Časopis za kritiko znanosti, domišljijo in novo antropologijo (ČKZ) je le poljudno znanstvena revija in noče biti za vsako ceno v main-streamu. Delo Antona Komata, ki je izšlo v okviru posebnih izdaj OIKOS ČKZ-ja pri Študentski založbi, povzema naslov revije, saj kritizira sodobno znanost, ki je človeku napravila veliko gorja, v Človeku išče od razsvetljenstva zapostavljeno domišljijo (notranji, intuitivni svet Človeka) in Človeka na novo umešča v Naravo. Človek je namreč le del Narave in ne njen začetek ali konec.

"Človeštvo, sploh vemo, kam drvimo?" To je vprašanje, ki se mi je največkrat motalo po glavi, ko sem bral navedbe o najrazličnejših oblikah zastrupljanja našega planeta, ter o vzrokih in posledicah takšnega početja.

Knjiga v prvi polovici bralca dobesedno "sesuje". Razmišljanja avtorja, ki so podprta s številnimi podatki in dokazi o nevarnostih zlorabljanja najsodobnejšega znanja o genski tehnologiji z namenom krepitev moči velekapitala in vzpostavljanje temu primerne sistema družbenega nadzora, na grozljiv način podaja sliko stanja duha današnjega Človeka. Znanost, ki je postala prevladujoči ideološki sistem sodobnega sveta, tehnologija in kapital predstavljajo največjo nevarnost nadaljnjemu razvoju človeštva, saj v dirki za profiti zapostavljamo Naravo. Narava namreč v tisočerihih slikah pripoveduje, da življenje ni boj, temveč okrog nas igra veličastna simfonija. Da preživetje ni vprašanje moči, ampak vprašanje sožitja, in da namesto naravnega izbora, življenje pleše v harmoniji vseh odnosov med živimi bitji. Na Naravo so znanost, tehnologija in kapital pozabili. Zastrupljanje našega okolja z najrazličnejšimi strupi (ki jih je izdelela "objektivna" znanost) v igri velekapitala predstavlja največjo nevarnost v času, ko je človeštvo doseglo zavirljivo stopnjo razvoja in je bilo postavljeno pred vprašanje odgovornosti naših dejanj do jutrišnjih generacij človeštva. Smo res tako malomarni, da razmišljamo le o sebi in zapostavljamo okolje v katerem živimo. Narava se je razvijala milijarde let in ustvarila igro življenja, ki jo človeštvo v času po industrijski revoluciji hromi in utesnjuje. Lahko človek premaga Naravo? Avtor odgovarja, da

ne. Rešitev pa vidi v komplementarnosti človekovega odnosa do Narave. Človek in Narava sta komplementarna, se dopolnjujeta. Človek brez Narave ne more preživeti (Narava pa, nasprotno, lahko preživi brez Človeka), pa vendar prav to Naravo človek zastruplja z umetnimi gnojili (ki tako ali drugače končajo v človekovem želodcu) in drugimi strupi (dioksini, azbest, strupi v bencinih, v amalgamskih plombah,...).

Znanost, ki jo je utemeljilo razsvetljenstvo, je ustvarila orožja za množično uničevanje in orodja, katerih uporaba Človeku bolj škodi kot koristi. "Nezmotljiva" znanost je za obstoječe probleme ustvarila različne rešitve, posledice uporabljenih rešitev pa ogrožajo obstoj človeštva - zdi se, kot da gre za evolucijski defekt, slepo črevo naravnega reda stvari, ki ga ženejo podedovana samomorilska tema, strah pred višino Duha in prastrah kače, ki nas je zapeljala. "Sodobna znanost ni tista, ki je sposobna rešiti vse probleme naše civilizacije, nasprotno, znanost je tista, ki probleme vse bolj množi in jih zaostruje". Kaj je tu potrebno storiti, da se ustavi katastrofa? Zavest, ki je ustvarila problem, ga namreč ni sposobna rešiti. Potrebna je torej nova zavest našega bivanja, nova etika.

Naše delovanje v zunanjem svetu mora biti usmerjeno v promocijo strpnosti, nenasilja in solidarnosti, tako s soljudmi kakor z vsemi živimi bitji tega planeta. Za tako delovanje se moramo zavedati, da naša dejanja izvirajo iz naših besed in misli, torej iz globin našega duha. Zaobrnitev človeka k sebi nikakor ne pomeni novega antropocentrizma, ampak obrat k naravni človeški meri Človeka. "Na nebu ni poti, v sebi išči pot! Rajski vrt je v nas samih, ponj ni treba tja gor v nebesa, kajti nebesa nosimo v sebi, znotraj svojega srca, v središču naše Duše." Razum in intuicija sta le navidezno nasprotna pola človekovega duha in le harmonizacija obeh bo pospešila našo duhovno evolucijo, saj so nasprotja dopolnjujoča (Contraria sunt complementa). To so vedeli že Latini. Danes o tem govori sodobna kvantna fizika, ki oblikuje nov holistični (celostni) pogled na stvarstvo, po katerem ima stvarstvo lastnost holograma, kjer je celota skrita v vsakem od njenih delov. Življenje je vse preveč prepleteno in zamotano, da bi ga lahko razlagali (in ga razumeli) s pristopi newtonove fizike - le ta namreč ne more razložiti npr. ljubezni. "Ljubezen je večnost, ki samo sebe gleda v ogledalu in mi smo ta večnost in mi smo to ogledalo."

Blaž Račič

dimaj (izkušnja šteje)

V

petek 8. decembra je Klub jeseniških študentov pred zapuščenimi železarskimi stavbami v Hrenovici na Jesenicah organiziral glasbeno ognjeni spektakel, s katerim so se na simboličen način želeli posloviti od ostankov železarske industrije v središču mesta. Ob tej priložnosti smo k pogovoru povabili organizatorja prireditve DIMAJ!, in pa predsednika Kluba jeseniških študentov, Blaža Račiča. Zakaj ste prireditev poimenovali DIMAJ!?

Na območju Hrenovice stoji več zapuščenih železarskih zgradb, in med njimi tudi 80-metrski dimnik, ki kot

spomin na pretekle čase stojijo sredi Jesenic. Iz dimnika se že več let ne kadi, mladi pa smo z naslovom DIMAJ! na simboličen način želeli prav ta dimnik opozoriti naj se iz njega spet kadi. Ogenj, iz katerega se razvija dim, predstavljamo mladi na Jesenicah, kot organizacija pa Klub jeseniških študentov, ki je zakurila ta kres. Stavbe smo na prireditvi osvetlili in jim v naddrje kot srce dali skupini The Stroj in Teater Gromki, ki sta s svojim nastopom ponazorili ustvarjalne možnosti, ki jih ponujata železo in ogenj in tako ustvarili pravo vzdušje, da prireditev označimo za spektakularno. Nekaj utrinkov iz tega spektakla si je moč ogledati tudi na spletni strani Kluba jeseniških študentov.

Prireditve so si ogledali prav vsi

ragor se vključuje v razvojna prizadevanja zgornje gorenjske

R

Agencija zgornje GORENJSKE je eden izmed ključnih nosilcev izvajanja regionalne strukturne politike območja Zgornje Gorenjske (tj. območje šestih občin na področju bivših jeseniške in radovljiške občine). Njena ključna naloga je sodelovanje pri pripravi regionalnega razvojnega programa za območje celotne Gorenjske, skupaj z razvojnim agencijama BSC s sedežem v Kranju in škofovsko SORO. Predvidoma naj bi na Gorenjskem nekoč odprla vrata še četrta območna razvojna agencija, in sicer v Trzinu. V okviru priprave regionalnega razvojnega programa naj bi RAGOR prevzel pripravo območnega razvojnega programa za Zgornjo Gorenjsko, poleg tega pa bo prevzel tudi koordinacijo enega izmed prioritarnih razvojnih področij za celotno Gorenjsko. Prioritetna razvojna področja pa so: infrastruktura in varstvo okolja, industrija, razvoj podeželja in razvoj človeških virov. Druga pomembna aktivnost RAGORja je delo na konkretnih projektih na lokalni, regionalni in mednarodni ravni. Prvi, ki smo se ga lotili, je sodelovanje pri pripravi projekta ustanovitve višjih strokovnih šol na Jesenicah, in sicer za programe strojništva in za komercialista. Sodelujemo tudi pri štirih projektih, ki bodo kandidirali na razpisu Phare CBC za male projekte mednarodnega značaja, in sicer: projekt čezmejnih motivacijsko-izobraževalnih delavnic za študente, ki ga pripravljamo v sodelovanju s SORO – Razvojno agencijo iz Škofje Loke in z razvojno agencijo Carnica iz Borovljic; projekt učne poti v Savskih jamah, s katerim naj bi prikazali začetke železarstva na Jesenicah; projekt oživitve oglarskih kop in kuhanja oglja, ki ga pripravljamo skupaj z Gozdarskim društvom Bled; in pa projekt študije kolesarske steze po občini Jesenice. Poleg tega sodelujemo tudi pri pripravi projekta zasnove povezovalne turistične ponudbe za občino Žirovnica, katerega naročnik je žirovniška občina.

Tretja stvar, ki je v teku, pa so izobraževalne delavnice: usposabljanje lokalne razvojne skupine, oblikovanje razvojne vizije in konceptov za območje Zgornje Gorenjske, delavnica o podjetništvu, kjer se slušatelji učijo pravilno izdelati in ovrednotiti poslovni načrt, ter delavnica o strukturnih skladih. Naši mladi svetovalci pa se udeležujejo tudi izobraževalnih seminarjev in delavnic s področij podjetniškega svetovanja, ki potekajo po različnih delih Slovenije.

Tomaž Branc

Jeseničani: od najmlajših do najstarejših. Ste pričakovali, da si bodo zadnje dejanje v Hrenovici Jeseničani

prireditve organizirate tudi druge dejavnosti. Katere?

Pripravljamo različne rekreativne dejavnosti, izobraževalne tečaje, študentom ponujamo razne ugodnosti, npr. cenejši obisk fitnes centrov, gledaliških in kino predstav, vsak četrtek pripravljamo radijsko oddajo na Radiu Triglav, izšla pa je tudi že druga številka - od šestih, ki jih načrtujemo v tem študijskem letu - jeseniškega študentskega časopisa, ki se imenuje BRCA.

In od kod vam sredstva za izvajanje vseh teh dejavnosti?

Klub jeseniških študentov financira svoje dejavnosti iz sredstev, ki jih na podlagi zakona odvajajo posredovalnice del študentom in dijakom študentskim klubom. V Sloveniji je za študentske organizacije dobro poskrbljeno, saj država na ta način zagotavlja pogoje za organizirano delovanje mladih. Politika je s tega vidika za mlade ugodna, hkrati pa je res, da država od tega vložka tudi nekaj pričakuje. S tem bi morale računati tudi občine in se tesneje povezovati s študentskimi klubi.

Kako ste kot gorenjska študentska organizacija povezani z ostalimi študentskimi klubi po Gorenjskem?

Študentski klubi, ki delujejo v Sloveniji, smo povezani v Zvezo študentskih klubov Slovenije - ŠKIS, katera pripravlja npr. Študentsko tržnico, odmevna je bila tudi prireditev Študentska arena, ki je bila v Cankarjevem domu. Sicer, pa v zimskem času v sodelovanju s Klubom radovljiških in Klubom blejskih študentov pripravljamo medklubsko tekmovanje v košarki, pozimi pa bomo skupaj organizirali tudi smučanja po gorenjskih smučiščih. Seveda želimo sodelovati tudi z drugimi gorenjskimi študentskimi klubi, vendar pa je zato potrebno tudi več vloženega truda in časa. Kljub vsemu smo študenti in imamo tudi študijske obveznosti tako, da včasih ni dovolj časa za uresničenje vseh idej. Res pa je tudi,

da mladi v študentskih klubih redko vidijo priložnost za nabiranje izkušenj. Sam v klubu vidim prav to: priložnost, ko lahko svoja znanja, ki sem jih pridobil med študijem, preizkusim v praksi in se na ta način naučim nekaj novega. Pridobim izkušnjo. Če sem ga polomil vem, kakšno napako sem napravil in jo naslednjič ne ponovim. In ta izkušnja šteje.

Blaž, hvala za pogovor.

Damijan Gazvoda

Jesenice; 14.11.2000

ogledali v tako velikem številu?

Namen prireditve je bil, da Jeseničanom sporočimo, da imamo dovolj starega in si želimo novo. Naša pričakovanja so se ureničila, pa še presegla. V množici je bilo opaziti marsikatero osivelo glavo, pa tudi najmlajše, šolarje in dijake, zaposlene in brezposelne, mame in očete, pa še koga. Zato smo presegli pričakovanja. Cele Jesenice so videle, kaj se na Jesenicah da narediti: ob tem, ko večina misli, da se nič ne da narediti, smo dokazali da to zmoremo. Ob sodelovanju različnih organizacij in posameznikov smo združili moči še Acroni Jesenice, ki je poskrbelo za finančno plat, Občina Jesenice je odprla marsikatera - za študente sicer zaprta - vrata in Klub jeseniških študentov, ki je prispeval svojo mladostno energijo. Obenem pa smo v Hrenovico zopet pripeljali življenje. Ples Luka in Eve Jenstrle z naslovom Novo rojstvo je simboliziralo to obujenje Hrenovice.

Študenti na Jesenicah poleg takšne

živi življenje

K

o zjutraj vstanem, najprej pomislim, kaj bom danes počela. Toliko stvari. No, seveda se najprej zahvalim Bogu, da sem se sploh zbudila. Toliko je stvari. Preštejem jih, razmislim o njih in vsaki določim čas. Tisti, ki ne ve, kako časa ne smemo zapravljati, lahko počne karkoli. Jackpot. Tisti pa, ki ve, kako čas izkoristiti, je gospodar vsega, kar si poželi. Še en jackpot.

Sem zelo organizirana oseba, kar mi omogoča nadzorovano življenje. Ker biti neorganiziran pomeni veliko breme in posameznik se pogosto sploh ne zaveda svojih težav. »Odpušam« v moj drugi dom. Knjižnica. V svojem elektronskem nabiralniku najdem zgodbo (prej zgodbico) o bančnem računu, ki mi jo je poslal moj prijatelj Ali Sarr iz Sudana. Pripoveduje takole:

»Faila, predstavljaš si, da obstaja banka. Njeno ime je Čas. Vsako jutro ti daje 86.400 sekund. Vsako noč ti odpiše kot izgubljeni tisti čas, ki ga nisi porabila za pomembne zadeve. Če nisi uspela izkoristiti dnevnega depozita, je izguba tvoja. Poti nazaj ni.«

Ali

Kaj naj naredim? Seveda porabim vse do zadnjega centa. Ni kaj, tale Ali, glede na to, da je super dečko (bivši fotomodel za United colors of Benetton), mi zna napeti možgane. Jaz pa znam razmišljati, oziroma uporabljati možgane. Se pravi, vsak od nas ima takšno banko. In živeti moramo danes. Zdaj. Vsak trenutek,

vsako sekundo investiram tako, da kar največ prispevam k svojemu zdravju, sreči in uspehu, pa tudi k zdravju, sreči, ter uspehu svojih bližnjih. Ura teče in jaz izkoriščam vsak dan posebej. Z maksimalnim odklopom. Ljudje si moramo zapomniti, da čas ne čaka nikogar. Da je čas učitelj, ki na koncu pobije vse učence. Včeraj je zgodovina. Jutri je skrivnost. Današnji dan pa je darilo. Odpri ga – splača se živeti. Da se zavem prave vrednosti enega leta, vprašam študenta, ki ni opravil letnika. Da se zavem prave vrednosti enega meseca, vprašam mater, ki je rodila v osmem mesecu. Da se zavem vrednosti enega tedna, vprašam urednika tedenskega časopisa. Da se zavem vrednosti ene ure, vprašam zaljubljenca, ki čaka na zmenek. Da se zavem vrednosti ene minute, vprašam potnika, ki je zamudil letalo. Da se zavem vrednosti ene sekunde, pa vprašam človeka, ki se je izognil nesreči (by the way, vprašaj samo sebe!!!!).

Vsak trenutek, ki ga imam, je zaklad. In le-ta je še večji, če ga delim z nekom, ki ga imam rada. Prijatelji, otroci, na katere pazim, so zelo redki dragulji. Z njimi se smejim, jokam in si delim dragoceni svet. Življenje žal ni neskončno, če ti ponuja limono, si pač pripravi limonado. Naj tudi plamen tvojega življenja, ki je samsko ali družinsko, študentsko ali službeno, razpihujejo stvari kot so ljubezen, vera in druge nematerialne dobrine. Kajti šele takrat boš spoznal in dojel, kako bogat si v resnici.

Faila

celibat na vasi

T

ale naslov je seveda kontra tistemu, za katerim se skriva popularna ameriška nanizanka. Večkrat si jo pogledam in zdi se mi prav pristržna. Dokazuje namreč, da so številni predsodki civilizirane družbe popustili. Sicer dvomim, da jo vsi spremljajo mirne duše in brez pripomb, ampak kljub pikantni tematiki zagotovo njen namen ni šokirati, kot je pri ameriških stvaritvah pogosto pričakovati. Zdi se mi, da je namen bolj nakazati prav to, kako nas nič več ne more šokirati, kako je zazevala praznina, v katero se mečejo nevrotiki tega sveta in kako je spet popolnoma oživela v ljudeh živalskost, ko pa nanje vse bolj pritiskajo umetnost, poteba po pretvarjanju in pomanjkanje stika z naravo. Ni šans, da bomo kdaj roboti. Dokler bomo imeli potrebo po seksu trikrat dnevno, pa čeprav se število potencialnih jajčec in semenčic manjša, se nam izumrtja ni treba bati. Zdaj se vam verjetno že »šajna«, da naslova za ta članek nisem izbrala kar tako. Seveda, pišem o skrajnostih. Skrajnost je novodobni hobi. Svoj dan so ljudje težili k ravnovesju. Ob tej besedi se vedno raznežim in se spomnim nauka, ki ga je učitelj godala dal svojemu učencu, ko sta se na čolnu peljala mimo mladega Siddharte, ki je že tedne meditiral pod drevesom ob vodi: »Če strune napneš preveč, počijo, če jih napneš premalo, ne igrajo.« Obrabljeno? Še enkrat preberite (a s ponavljanjem ne pretiravajte, to bi bila skrajnost). Namreč krepka doza tistega, kar se nam danes zdi obrabljeno ali zastarelo, je prav tisto kar potrebujemo, ko pa si očitno nismo sposobni izmisliti nič

uporabnejšega. Skrajnosti je sicer mnogo, ampak s tem člankom se usmerjam prav na razmerja med »biloštasexualci«, ki so v 21. stoletju usmerjena v resno krizo, če že ne v propad. Na eni strani smo- dovolite, da uporabim besednjak dr. Ruglja in se s tem malce ponorčujem iz njegove teorije- invalidi; to smo samski, to so impotentni, to so homoseksualci, itd. Ter na drugi strani »srečneži«: stalni pari, odprti pari, travestiti, zvezde pornofilmov,...Enim in drugim najbrž ni jasno, kaj delajo tisti na nasprotnem hribu in kako so tja prišli, pa vendar tako je in ni ga junaka, ki bi mu uspelo zgraditi most, da bi se lahko pomešali, izmenjali izkušnje in ublažili potrebo po skrajnostih, kakršne se na primer slikajo v omenjeni nadaljevanki. Ženska ne zdrži tri dni brez seksa, moški ne hodi na pavze za kavo, ampak na pavzo za »rokomet«, lepo vas prosim. Dr. Janez najbrž vriska od veselja, ampak me res zanima, koliko bi ljudje mislili na seks, če bi se znašli sredi naravne katastrofe, če bi nenadoma obubožali, če bi morali v vojno in podobno...Celibat na vasi nenadoma ni več skrajnost, ampak sredstvo za uravnovešanje. Ste res tako prepričani, da so kondomi in ostala kontracepcijska sredstva alfa in omega? Da vnašanje vseh teh umetnih stvari v telo nima nobenih negativnih posledic? Da je vsakodnevni seks res tako zelo zdravilen? Pustimo dr. Janeza, ki propagira še eno od odvisnosti. Vprašajte še koga, ki vam bo iz lastnih izkušenj potrdil, da s spolnostjo človek izgubi veliko vitalne energije (še posebj moški !) in da se človek na ta način priklene svojemu gonu, zaradi česar ne more računati na morebitni duhovni razvoj? Bullshit? Malce spremljajte, kaj se dogaja po svetu. Znanost se je izkazala za nepopolno, dopolnjujejo jo z »bullshitom«, kamor spada tudi skeniranje avre, homeopatija...Poti nazaj ni več in nobene škode ni, če ste samski ter če se ne »izpraznite dvakrat dnevno« (bog pomagaj dr. Janezu). Nasprotno, celibat na vasi so nove toplice. Have fun, stay single.

Maruša

Premagan strah

...potem sva legla

v tišino noči;

ti in jaz.

V ravnovesju z naravo

sva bila skupaj sama.

In upala sem si

pogledati v tvoje oči.

Hrušica; 11.1.2001

Neja Šmid

P

onedeljek ob 11³⁰: spet nov dan in nov teden. Sedaj bi mi prav prijal zajtrk v postelji, (ki bi mi ga prinesel "the man of my dreams"). Ampak kruta realnost me prisili, da si ga pripravim sama, še prej pa vodni rituali v kopalnici. Potem pa ob kavici (je tako velika količina kofeina zdrava – I don't think so) in popečenem toastu z marmelado vegetiram. Skozi moje misli pihlja vetrček, tak prijeten in ravno prav ljubezniv, da ni osladen. Vdih, izdih. Ljubim pozno in počasno prebujanje. Ampak potrebno se je obleči, počesati se in se iti učiti. Ravno, ko skoraj že odidem me preseneti telefonski klic prijatelja, ki ga že dolgo nisem videla. Kava, jasno. No, ni bila kava ampak pravi čaj in kasneje še kokta. Potem pa kosilo pri prijateljici. In seveda učenje. Zvečer ko pride domov Maruša (verjetno ste že ugotovili, da je to moja cimra) se zapleteva v težke filozofske debate, ki se jih ne bi sramoval niti slavni Slavoj Žižek. Ali pa kakšen drug filozof. Prav zanimivo, včasih se mi zdi, da pretiravam. Razpravljam o psihi kakšnega človeka kot ženska (in – oprostite – konservativnejša) različica dr. Janeza Ruglja. Pa že prej omenjeno filozofiranje, potem so tu še moje literarne in filmske kritike, pa kritike raznih člankov, ... ja, pretiravam. Ampak verjetno bo to tisto čemur pravimo "imet o vsem svoje mnenje", ki ni vedno pravilno, ampak ga je pa zdravo imeti. No, lahko noč dominantna dimenzija mene.

Torek ob 10.00: pa je tu torek, ki po jutranjih opravilih, šegah in navadah (, ki vključujejo zajtrk in obvezno jutranjo kavo) prinaša zame nov delovni teden. Ko prispem na fax ugotovim, da predavanja ni sploh, da bi lahko torej še spala. No, odpravim se pogledat, če sem opravila svoj prvi kolokvij. Tik-tak, tik-tak, bom-bom, bom-bom, se stopnjuje bitje mojega srca, medtem ko se približujem oglasni deski. Ko vsaj ne bi našla št. mojega indeksa med neuspešnimi. Preverim enkrat, pa še enkrat... YES!!! Halo, mami? Naredila sem svoj prvi kolokvij. Potem takoj obvestim še babico, ta pa očija in v naši družini je od sedaj 9.1. praznični dan. No, potem grem pa s Špelo (baje je človek vreden toliko kolikor prijatelj ima, baje) na kosilo. Uh, po obilni solati in seveda pijači se mi res še ne da učiti. Ampak tudi to je del študentskega življenja. Zvečer (ja izpustila sem pol dneva, ker sem se vmes učila in potem še brala knjigo, pa šla na še eno predavanje) gledava dokumentarni film o skupini The Stroj. No ja. Še prehitro pride čas za spanje. Ampak bom sama sebi hvaležna jutri, ko bom morala vstati, da nisem pretirano ponočevala. Sweet dreams in hallo nove dimenzije mene!!!

Sreda ob 5.30: šele, ko to zgodnjo uro zapišem, se zavem kako zgodnja je. V meni kriči KAVA!!!! Potem pa najbolj dolgočasno predavanje. Se opravičujem ampak tako je. Po frekvenco je pa potrebno iti. Prvič v življenju sem med razlago zaspala. Ampak prav zares zaspala, tako, da sem sanjala. Potem spet potrebujem kavo in ob le-tej spoznam zanimivo žensko bitje, ki mi polepša dan, ker sva si na nek način podobni. Pa še simpatična je. Potem grem srečat Špelo in Boštjana (bivši sošolec). Sledi popivanje (non alko, da naw pomote) in čevkanje. Pa potem spet učenje. Dobro, da je snov zanimiva in ni tako težko početi nujno. Srede

so se mi vedno zdele dolge, sedaj pa minejo kot bi trenila z očesom. No, prvi dve uri predavanj sta se vseeno vlekli. Zvečer se razvajam z metinim čajem z medom. Kar predla bi. Potem pa še spišem članek za brco. Ampak ugotovim, da ni dober, ker ga nisem pisala takrat, ko me je "prijelo", ampak ko sem se odločila. Bom napisala drugega. Čas za posteljo si rečem in če se ne ubogam si rečem še enkrat, če se še potem ne poslušam se potegnem za uho in se odpeljem v kopalnico, ker je najprej seveda čas za vodne rituale. Kako prijetno se je uleči v hladno posteljo, ki jo potem grejem. Preden pa me odnese v druge dimenzije (verjetno ste že ugotovili, da so zame sanje le druga dimenzija našega življenja), naju z Marušo popolnoma zamede (če se nekoliko slengovsko izrazim) in se skoraj pol ure reživa. Če me vprašate zakaj vam seveda ne bi znala odgovoriti, je pa neverjetno prijetno, sproščajoče. Smejiva se toliko časa, da nama pritečejo solze in da se obema zaleti. To počneva često.

Četrtek ob 7. 30: spet moram zapustiti sanjski svet. Adijo moji trije otroci, mož in pes (moje drugo življenje)! Pa lepo živimo dalje. Neverjetno, da imamo vsi toliko življenj. V enem se ujamemo z določenimi ljudmi, v drugi dimenziji pa sploh ne vemo drug za drugega. Smo ista bitja v drugačnem okolju, z drugačnim načinom življenja, z drugačnimi normami. Kako lepo, enostavno in obenem strašljivo je tako uzavestiti svoj drugi jaz. No, po tej težki jutranji filozofiji pa sproščanje s kavo in toastkom z marmelado. Voda me je ravno prav zbudila, da lahko nemoteno uživam v zajtrku. Danes grem domov. Po treh mesecih grem prvič na ŠORT! Yes! No, še prej pa na predavanje. Ki mi odpade. No, potem domov. Treba se je pripraviti na odhod domov. Ko spakiram me zmoti moj neločljivi spremljevalec, intimni prijatelj, zaveznik, včasih nadležen, drugič veselje in obljube vzbujajoči mobilni telefon (ne bomo delali reklame, ker so mi poslali astronomski račun L.). Jana. Da dela, da se ne počuti preveč dobro. Škoda, mogoče bo pomagalo, če jo obiščem (v prostem času se preoblačim v mater Terezo in obiskujem obiska potrebne). Pozdraviti je sicer ne morem, lahko pa jo za trenutek razbremenim dolgčasa. Zadržim se pol ure, ravno prav, da jo obvestim o (ne)dogajanju v mojem osebnem življenju. Potem pa se vrnem v stanovanje in si pripravim solato. Rižev, s koruzo. Uživam. Ob dveh se dobim s še eno prijateljico. Obvezna izmenjava podatkov in dogodkov preteklega tedna. Prideva do zanimive ugotovitve, da je moški svet včasih popolnoma nerazumljiv. Vsaj meni. Imajo popolnoma drugačen način razmišljanja, čeprav naj bi pri tem uporabljali enake dele telesa. No, saj bo bolje. Po pogovoru se počutim bolje. Sedaj vsaj vem, da nas je "marsovk v moškem svetu" kar nekaj. Odhitim na vlak. Veselim se večerne oddaje. Imela naj bi javljanje, pa bom ekipo presenetila. Hi hi. Adijo Ljubljana. Hallo Jesenice. Moj dragi rojstni kraj.

Neja Šmid

S

aj poznate tisti občutek: zgodnje jutro, topla postelja, ravno se vam sanja o najbolj romantičnem poljubu tisočletja (ki se je šele začelo), zavetje sanj...in budilka, ki prinese časovno omejenost, obveznosti, skrbi (ja, tudi študentje jih imamo), hitenje. Star Nejin pregovor pravi, da ko nimaš nič časa, si ga vzemi

dragocenejših "surovin", je pomembno uživati v brezdelju oziroma v ležernosti. Zato sem se odločila, (ker sem pač velik uživač – mimogrede, kakšna je ženska oblika besede uživač, uživačka?), da vam v vsaki številki Brce postrežem s primerom razvajanja, ki ni zdravju škodljivo, je največkrat poceni, (če odmislimo, da je čas denar) in tako preprosto, da si ga lahko privoščijo vsak. Sama letos vstajam uro pred odhodom od

spoznaš!). Sedi poleg okna in si zavrti najljubšo glasbo (lahko pa uživaš v tišini). Potem se prepusti. Glej skozi okno, pusti prijetnim mislim, da te prevzamejo. Sanjari. Poskrbi, da ti bo toplo. Sprosti se. Pozabi na čas (vsaj za tiste pol ure)... Če se ti zgodi, da se med prijetne misli prikrade neprijetna, se koncentriraj na dihanje za toliko časa, da bo misel sama od sebe "odšla". Potem nadaljuj s sanjarjenjem. Ne dovoli, da tvoj dan

samozadovoljevalski nasveti

pol ure samo zase. Vem, sliši se nerealno in celo nemogoče. V svojem vsega polnem kratkem življenju pa sem se naučila, da je čas raztegljiv in da ga imaš natanko toliko, kolikor si ga vzameš (brez pretiravanja prosim, ker sem se pri fiziki učila o koeficientu raztegljivosti). V današnjem času hitenja, ko je čas ena

doma, če pa se vam zgodnje vstajanje zdi srednjemu veku primerna mučilna naprava, (popolnoma vas razumem) pa si to vrsto razvajanja privoščite enkrat tedensko. Torej: Vstani uro pred odhodom od doma. Po vodnih ritualih si pripravi topel napitek in najljubši zajtrk (po zajtrku dan

oblikuje slabo vreme. Tudi dež mora biti in mraz. To je del ravnovesja. Zavedaj se tega vsaj ta čas. Po počasnem prebujanju v novi dan bo dan lepši. To bo tvoj čas. Lahko ga deliš, a poskrbi, da bo prijeten. Sam si naredi življenje prijetno!

Neja

12

!natečaj!

Predmet natečaja je slika, grafika, fotografija ali katera druga oblikovna rešitev, ki ponazarja Klub jeseniških študentov. Najboljši predlog, ki ga bomo uporabili za izdelavo majic, bomo nagradili z nagrado v višini 20.000 SIT, vsi ostali predlagatelji, katerih predlogi ne bodo izbrani pa bodo upravičeni do ugodnosti KJS v višini 3.000 SIT.

Edini pogoj je, da je predlagatelj član Kluba jeseniških študentov.

Vaše predloge, ki jih lahko pošljete po pošti na naslov KJS, Titova 86, 4270 Jesenice, po elektronski pošti na naslov kjs@telesat.si ali pa jih osebno prinesete na sedež Kluba jeseniških študentov v času uradnih ur, zbiramo do sobote, 3. marca 2001.

O prispelih predlogih bo na svoji seji v mesecu marcu odločal Izvršni odbor KJS. O izbiri bodo predlagatelji obveščeni v roku 30 dni po zaključku zbiranja predlogov.

moodswings z marušo

Juhuhu, najbolj potencialno zamorjen del leta je že za nami. Pomlad je pred durmi in čas je za muziko, ki nas vse brez izjeme napolni z energijo. Na današnjem meniju se najprej znajdejo STEREOLAB, izbiro albuma pa prepuščam vam. Praktično ne moreš zgrešiti, njihova glasba poteši apetit lačnim elektra, popa, jazza in rocka. Z glasbenimi zvrstmi je hudič, saj je bistvo v glasbi in ne v tem kam kdo spada. So pa STEREOLAB v grobem »easylistening« band. Na momente rahlo »spacey« melodije vas popeljejo v idejo lepe ZF prihodnosti, a vas hkrati držijo naravnane na sedanjost, ki je kakršna je in stokanje ne pomaga. Brez kančka cinizma ne gre, se pa besedila lepo prilegajo polnemu muziciranju, na katerega mirne duše plešeš, kot tudi dremlješ, ali pa se zraven predajaš samopomilovanju. Skratka glasba primerna za vsako voljo, kar najbrž olajša izbor čustveno manj uravnovešenim (in vemo, kako prihajajoča pomlad vpliva na to).

Hip hop nedvomno doživlja enega svojih vrhuncev tudi pri nas in okoli nas. Da je KLEMEN KLEMEN že samoumeven del zbirke Cdjev slehernega ljubitelja slovenskega rapa, ni treba poudarjati, bi pa opozorila na sosednjo Hrvaško, kjer se ustvarja zelo kvaliteten hiphop. SICK RHYME SAYAZZ in BLACKOUT 00, dva klana, ki se obvezno mešata med sabo, sta lani postregla z dovršenimi stvaritvami, podprtimi s strani nekaterih »pristnih« raperjev iz Združenih držav kokakole. Besedila niso MTVjevska, fantje razmišljajo o ekoloških katastrofah, o nesmiselnih zakonih, o ljubezni in so nedvomno pod vplivom preteklega desetletja, ki ga je zaznamoval Balkan, vendar so razpoloženi dokaj optimistično. Tudi Jugoslavija na tem področju ne zaostaja. Izstopa POPEYE, raper z značilnim glasom, ki je lani izdal že drugi album. Mladi fantje so po sili preteklih razmer morali prej odrasti in to je opazno tudi v njihovi glasbi. Go boyz!

Pa še eno retro priporočilo, ko je že ravno

postalo navada...Mnogi so CARLOSA SANTANO spoznali šele lani, vendar Supernatural kljub odmevnosti (ki je bolj, kot posledica dobre glasbe, posledica MTVja in modernosti latino glasbe) zagotovo ni najboljša kar je Carlos kdaj naredil. Izbira pri njem je res pestra, saj je na sceni že dobrih 30 let. Priporočam vam eno stvaritev iz 70-ih: Borboletta. Izjemno lepa glasba, ta prava za spomladansko vzdušje in krepitev pozitivne zavesti kritične mase. Primerno za študij glasbe, kot tudi za meditiranje, sprehode, ljubljenje in spodbujanje dobre volje. To je to. Lep pomladni štart vam želim, ko se srečamo prihodnjič, pa bomo že globoko v mojem najljubšem letnem času in obljubljam spet kakšno poslastico. Odvisno od počutja, na katerega april še kako vpliva...

Maruša

kronika s krono, poročča sassy fish

po norih kravah depresivni purani

Komaj smo sprejeli dejstvo, da je velika količina govejega mesa po svoji kvaliteti vprašljiva zaradi t.i. bolezni norih krav, že je na obzorju nov pojav, ki utegne ukiniti prodajo še ene vrste mesa. Po številnih evropskih farmah puranov odkrivajo depresivne purane in pure. Prepozna se jih po slabem apetitu, čepenju na enem mestu in buljenju v prazno. Tu pa tam je slišati kakšen gruleč izdih, nekaj pa jih je menda celo napravilo samomor in sicer tako, da so s kljunom zagrizli v električno napeljavo. Eden od živalskih psihiatrov je povedal: «Srce me boli, ko gledam strte purane. Sama kost in koža jih je. Najhuje je bilo okoli božiča. Kemična sestava mesa depresivnih puranov pa vpliva tudi na jedce le-tega. V roku treh let se pri človeku tako pojavi močna potreba po alkoholnih pijačah, hazardiranju in stanju na eni nogi ob polnoči pri polni luni. Bolezen se nato stopnjuje in človek ves čas samo še stoji na eni nogi, dokler ne umre.» V začetku je možnost ozdravitve dokaj visoka. Strokovnjaki priporočajo grgranje lisičjega urina pol ure na dan, en teden in to naj bi zagotovo pomagalo. Ni pa še znano ali so vse lisice zdrave, saj je nenavadnih bolezni pri človeku in živalih vsak dan več.

nov pojav ksenofobije: "sovražimo intelektualce"

Potem ko smo se na številne oblike ksenofobije že malodane navadili, se že pojavljajo nove. Nastajajo namreč skupine posameznikov, ki sovražijo vse kar diši po filozofiji, fakulteti in študijskih knjižnicah. Pripadnik omenjene skupine, ki želi kajpada ostati anonimen, je za Brco povedal: «Kdo za hudiča rabi izobražence, pizda, sam' nakladat znajo, kdo bo pa delal?! Kdo bo pa skrbel za zdravo kmečko pamet?!» Ker želijo biti razpoznavni, je takšen tudi njihov stil oblačenja, kot tudi način napadanja na intelektualce. Oblačijo se v platnena oblačila, na katera navežejo kakšen kos orodja (pogosto je to metla, kuhovnica ali lopata). Med njimi narašča število snažilk, ki so končno dobile priložnost, da izrazijo svoj gnev nad tistimi, za katere običajno delajo. Ena je povedala: «Zadnjič smo ugrabile direktorja poslovne stavbe, kjer delamo, ga polile z umazano vodo in stresle nanj smeti, potem pa smo se znesle še nad njegovim računalnikom. Seveda smo mu za hlače zataknille najbolj svinjsko metlo v stavbi. To je naš zaščitni znak.» Širša družba se na pojav še ni ustrezno odzvala, ogroženi pa so številni študenti, učitelji in profesorji ter mnogi direktorji. Zakaj so izvzeti politiki pa je še uganka.

nagrada križanka

brca	POLOTOK V S. AMERIKI	ENERGI- ČNO V GLASBI	VRSTA TKANINE	AFR. POLITIK IDI	ODPRITNA	ZGIBANJE PAPIRJA	NATRIJ	OSEBNI ZAIMEK	DOBA PALEO- ZOIKA	SLOVAŠ. HOKEJ. V ACRONIJU	GALLA- GHER (OASIS)	ZAPOREDN. ČRKI	AMERICI	
PONOS VSAKE MORNA- RICE			10					4				3		
RISANKA		5			9					1				
VRSTA METULJEV	8						GRŠKA ČRKA ATIŠKI OVORNIK					ENOTA ZA JAKOST EL.TOKA	GL. MESTO SAUDOVE ARABIE	
ROBERT REDFORD			MADŽ. POLITIK POZIV				SL. DIRIGENT KRISTJAN ITALEC							POD
TURŠKI VELIKAŠ			2	LOŠČILO	Ž. IME TISTO		1				BAJKA PIJAČA			
DRŽAVNI USLUŽBE- NEC V TUJINI										DRAG KAMEN BOSTJAN PAPIČ				
DEL NAŠEGA PLANETA		13					6		ŽENSKO IME	11				
ROLKAR- SKI PRIPOMOČKI	12				7		TENIŠKI REKVIZIT				14			Ž. GLAS

Križanko iz zadnje številke časopisa BRCA je pravilno rešil in rešitev na KJŠ dostavil le Domen Zalokar iz Blejske Dobrave, ki bo lahko izbiral med tremi nagradami, ki smo jih nameravali razdeliti.

Nagrado lahko dvigne v času uradnih ur na Klubu jeseniških študentov. ČESTITAMO!

Za tokratno križanko pripravljamo sledeče nagrade:

prva – brezplačna udeležba na tečaju v organizaciji KJŠ,

druga – dve vstopnici za gledališče Toneta Čufarja na Jesenicah in

tretja – dve vstopnici za kino Železar Jesenice.

Pravilno geslo skupaj s podatki o telesni višini in številki noge pošljite po pošti ali osebno prinesite na naslov: KJŠ, Titova 86, 4270 Jesenice, najkasneje do 5. marca 2001. Imena nagrajencev bodo objavljena v naslednji številki, ki izide v začetku meseca aprila.

geslo:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----

ne pozabi na:

občni zbor kjš,

ki bo v petek, 23. februarja ob 18.00

v sejni sobi kjš-ja

na jesenicah, titova 86.

pridi in dimaj!

zakon je bit' brca!!!

POŠILJATELJ:
Klub jeseniških študentov
Titova 86, 4270 Jesenice

tel: 04 583-15-40; gsm: 041 55 77 35

e-naslov: kjs@telesat.si,

splet: kjs.telesat.si

poslušajmo
študentsko
oddajo
na radiu triglav

poštnina plačana pri pošti
4271 jesenice

tiskovina